

ΑΝΑΣΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ - AND BREATHE NORMALLY

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ίζολντ Ουγκαντότιρ
Σενάριο: Ντέζιρε Ακαβάν, Τσεσίλια Φρουτζιουέλε
Ηθοποιοί: Κρίστον Μπόρα Χαραλντσόντιρ, Μπαμπτενίνα Σάντζο, Πάτρικ Νόκβι Πέτουρσον.
Φωτογραφία: Ίτα Ζμπρόνιεκ-Ζαζί
Μοντάζ: Φρέντερικ Μπρους
Μουσική: Γκίσι Γκάλντουρ
Χώρα: Ισλανδία, Σουηδία, Βέλγιο (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 95'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.
Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 6 Βραβεία και 8 Υποψηφιότητες
 -Athens International Film Festival 2018, Βραβείο Κοινού
 -Göteborg Film Festival 2018, Βραβείο FIPRESCI
 -Hamptons International Film Festival 2018, Βραβείο Καλύτερης ταινίας
 -Provincetown International Film Festival 2018, Βραβείο Κοινού
 -Sundance Film Festival 2018, Βραβείο Σκηνοθεσίας
 -Traverse City Film Festival 2018, Βραβείο Roger Ebert στην σκηνοθετή
 -8 Υποψηφιότητες

Ασπρόμαυρο αθώο «ειδύλλιο» στην Ισλανδία ανάμεσα σε δύο ανύπαντρες μητέρες, η συναριοφύλακας και Λευκή, η δεύτερη λαθρομετανάστρια και μαύρη από Γουινέα Μπισσάου—Ευαισθησία! (Δανίκας)

Μια Ισλανδή ανύπαντρη μητέρα που αγωνίζεται σκληρά για να τα βγάλει πέρα βρίσκει δουλειά ως ελέγκτρια διαβατηρίων. Κατά τη διάρκεια κάποιας βάρδιας ανακαλύπτει πως μια επίσης ανύπαντρη μητέρα από τη Γουινέα-Μπισσάου επιχειρεί να ταξιδέψει παράνομα προς τον Καναδά. Η τελευταία συλλαμβάνεται, αλλά με έναν αναπάντεχο τρόπο οι πορείες των δύο γυναικών θα συναντηθούν ξανά.

Βραβείο σκηνοθεσίας στο Σάντανς και κοινού στις Νύχτες Πρεμιέρας για ένα τίμιο, λιτό δράμα χαρακτήρων με αισιόδοξα αντιρατσιστικά μηνύματα συμφιλίωσης.

Τα βραβεία σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Σάντανς, κριτικών στο Γκέτεμποργκ και κοινού στις αθηναϊκές Νύχτες Πρεμιέρας, τα οποία συνοδεύουν την ταινία της Ίζολντ Ουγκαντότιρ, μαρτυρούν πως η πρωτοεμφανιζόμενη Ισλανδή διαθέτει ταλέντο και το τίμιο, λιτό δράμα της συναισθήματα που μπορούν να συγκινήσουν τον θεατή. **Στην αρχή όλα ξεκινούν με μια αφηγηματική ψυχρότητα, ταιριαστή με εκείνη του ανεμοδαρμένου βορειοευρωπαϊκού τοπίου:** η Λάρα, μια Ισλανδή ανύπαντρη μητέρα ενός αγοριού που αγωνίζεται σκληρά για να τα βγάλει πέρα, βρίσκει δουλειά ως ελέγκτρια διαβατηρίων.

Κατά τη διάρκεια κάποιας βάρδιας ανακαλύπτει πως μια επίσης ανύπαντρη μητέρα από τη Γουινέα-Μπισσάου επιχειρεί να ταξιδέψει παράνομα προς τον Καναδά. Η

τελευταία συλλαμβάνεται και αποστέλλεται, μέχρι να απελαθεί, σε ένα κέντρο διαμονής προσφύγων, αλλά με έναν αναπάντεχο τρόπο οι πορείες των δύο γυναικών θα συναντηθούν ξανά.

Η «Ανάσα Ελευθερίας» θέλει να κάνει μια ευθεία πολιτική δήλωση και αυτό γίνεται γρήγορα σαφές, αμέσως μόλις η πλοκή της αρχίζει να αποκτά τις απαραίτητες δραματικές διαστάσεις. Η τύχη φέρνει εύκολα και χωρίς καθυστερήσεις τις δύο «απόκληρες» κοντά, τα φυλακισμένα σκυλιά κάνουν ξεκάθαρους τους παραλληλισμούς και μια σειρά συμπτώσεων (όπως τα κρυμμένα ναρκωτικά) δυναμώνει τους δεσμούς δύο χαρακτήρων, που ξεκινούν ως εκ θέσεως αντίπαλοι και καταλήγουν εξ ανάγκης συνοδοιπόροι.

Με στερεή, αποδραματοποιημένη σκηνοθετική ματιά που προσπαθεί να υπερβεί τις (δικές της) σεναριακές κοινοτοπίες, η Ουγκαντότιρ σερβίρει με πικρή, αν και φουριόζα ειλικρίνεια τα αισιόδοξα, συμφιλιωτικά αντιρατσιστικά μηνύματά της. **Προβλέψιμη στην κοινωνική κριτική της, καταφέρνει να γεμίσει με βαθιά ανθρωπιά τους τρεις πρωταγωνιστικούς χαρακτήρες**, οι οποίοι υποστηρίζονται από μια ομαδικά μινιμαλιστική, κινηματογραφικής κοπής ερμηνεία ημιτονίων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Δuo γυναίκες προσπαθούν να ξαναπάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους με φόντο το εντυπωσιακό ισλανδικό τοπίο στην **όμορφη αυτή, συγκινητική πρώτη ταινία της** Ίζολντ Ουγκαντότι (βραβείο FIPRESCI στο φεστιβάλ του Γκότεμποργκ και βραβείο σκηνοθεσίας στο φεστιβάλ του Σάντανς).

Δuo γυναίκες από διαφορετικό κοινωνικό υπόβαθρο (η μια, μοναχική, φτωχή, με πολλά χρέη μητέρα, η άλλη, μια παράνομη μετανάστρια από τη Γουινέα-Μπισάου, που παρουσιάζεται ως Γαλλίδα για να ταξιδέψει στο Τορόντο), που ενώνουν τις προσπάθειες τους για να ξεπεράσουν τη γραφειοκρατία και τα διάφορα εμπόδια του συστήματος, με την Ουγκαντότι να χρησιμοποιεί ένα καθαρά ρεαλιστικό στυλ, συγγενικό με εκείνο του Κεν Λόουτς, για να αφηγηθεί τη δύσκολη, επίμονη πορεία τους και να αναπτύξει με λεπτομέρεια τους χαρακτήρες τους, με τις δυο πρωταγωνίστριές της να μας προσφέρουν δυο νατουραλιστικές, **εξαιρετικές ερμηνείες**.

ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ

Κοινωνικός ρεαλισμός πιστός στις διδαχές του Κεν Λόουτς και των αδερφών Νταρντέν σε ένα ντεμπούτο από την Ισλανδία που βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ του Σάντανς για την σκηνοθεσία του και απέσπασε στο 24ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας το Βραβείο Κοινού Fischer.

Δεν είναι λίγες οι φορές που τα επιχειρήματα των ταινιών κοινωνικού ρεαλισμού εξαντλούνται στην ευκολία ενός συναισθηματικού εκβιασμού ή ενός φθηνού μελοδράματος, επιστρατεύοντας συχνά ένα «πορνό» μιζέριας αντί να επενδύσουν στη βαθύτερη διερεύνηση μιας προβληματικής συνθήκης. Είναι προφανές ότι διανύουμε μια εποχή ιδιαίτερα οξυμένων κοινωνικών αντιθέσεων και κατάφορης αδικίας, όμως, ένα σινεμά

προορισμένο να ευαισθητοποιήσει δεν μπορεί να επαφίεται αποκλειστικά σε χάρτινους και αδύναμους χαρακτήρες οι οποίοι άγονται και φέρονται από τις βουλές ενός αδίστακτου συστήματος. Αν μη τι άλλο, η λογική του καρπαζοεισπράκτορα δεν έχει πλέον κάτι καινούργιο να προσφέρει, αντίθετα είναι πολιτικά επικίνδυνη.

Η «Ανάσα Ελευθερίας», το σκηνοθετικό ντεμπούτο της Ίζολντ Ιγκατότιρ που κέρδισε στο Φεστιβάλ του Σάντανς το Βραβείο Σκηνοθεσίας και στις Νύχτες Πρεμιέρας το Βραβείο Κοινού Fischer αποφεύγει επιμελώς τις παραπάνω παγίδες, διατηρώντας μια ψυχραιμία στο βλέμμα της καθόλη την διάρκειά της. Στο επίκεντρό της βρίσκονται δύο ανύπαντρες μητέρες, η Λάρα από την Ισλανδία και η Άντζα από την Γουινέα Μπισάου, οι ζωές των οποίων διασταυρώνονται με τον πιο απρόσμενο τρόπο. Απογοητευμένη από την πενιχρή οικονομική της κατάσταση και προσπαθώντας να εξασφαλίσει τροφή και στέγη για τον μικρό Έλνταρ, η Λάρα πασχίζει να μονιμοποιηθεί στο αεροδρόμιο που ξεκίνησε να εργάζεται ως ασκούμενη. Μια μέρα στον έλεγχο των διαβατηρίων θα διορθώσει την παράλειψη ενός συναδέλφου της και θα εντοπίσει ότι τα ταξιδιωτικά έγγραφα της Άντζα είναι πλαστά. Συνεπώς, η άτυχη μετανάστρια θα βρεθεί εγκλωβισμένη σε ένα κέντρο κράτησης την ίδια στιγμή που η κόρη της θα καταφέρει να επιβιβαστεί στο αεροπλάνο για τον Καναδά. Οι δρόμοι των δύο γυναικών που φαινομενικά βρίσκονται σε απέναντι στρατόπεδα θα διασταυρωθούν ξανά, αλλά αυτή τη φορά ο μικρός Έλνταρ θα αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο που θα τις οδηγήσει να αντιληφθούν πως αυτά που τις ενώνουν είναι αρκετά περισσότερα από όσα τις χωρίζουν.

Υπογράφοντας το σενάριο και την σκηνοθεσία η πρωτοεμφανιζόμενη Ιγκατότιρ καταφέρνει να **αναπτύξει επί της οθόνης δύο στιβαρούς γυναικείους χαρακτήρες**, σκιαγραφώντας διακριτικά τα back story τους και εξερευνώντας επαρκώς τις μεταξύ τους δυναμικές. Σε παράλληλη τροχιά, οι ερμηνείες των δύο πρωταγωνιστριών της αλλά και του μικρού Πάτρικ Πέτουρσον είναι ισορροπημένες και προικισμένες με μια ζεστασιά που έρχεται σε κόντράστ με το παγωμένο σκηνικό. Απ' την άλλη πλευρά κάποιες σεναριακές ευκολίες σε σημεία κλειδιά της πλοκής είναι δύσκολο να περάσουν απαρατήρητες αλλά τελικά καταγράφονται ως μικρά αποτήματα που δεν αρκούν για να γκρεμίσουν αυτό που επιμελώς χτίζει η Ισλανδή δημιουργός. Δηλαδή, ένα φιλμ πιστό στην παράδοση του Κεν Λόουτς και των αδερφών Νταρντέν, ένα νατουραλιστικό δράμα που δεν ενδιέει σε μελοδραματικές εξάρσεις αλλά που **είναι ικανό να συγκινήσει, διαθέτοντας ως πρόσταγμα την ανθρωπιά και την αλληλεγγύη.**

ΚΩΣΤΗΣ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ISOLD UGGADOTTIR

Ισλανδή Σκηνοθέτης και Σεναριογράφος, με πολλά φεστιβαλικά βραβεία στο ενεργητικό της.

Φιλμογραφία: 2018 Ανάσα Ελευθερίας, 2011 Útrás Reykjavík (Short), 2010 Clean (Short), 2009 Day in Life (Short), 2009 Njálsgata (Short), 2006 Góðir gestir (Short).